

ת"ד 751/07/17 - מדינת ישראל נגד ג'וני סכראן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 751-07-17 מדינת ישראל נ' סכראן

לפני כבוד השופטת הגר אדרי
המאשימה:
נגד
הנאשם:
ג'וני סכראן

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום כתוצאה ממנה נגרמה תאונת דרכים בה נחבל הוא עצמו חבלות של ממש.

אני מקבלת את טענות הנאשם לפיהן חבלות הגוף שנגרמו לו בארוע תאונתי זה אינן קשות ולא נדרשה כתוצאה מהחבלות התערבות רפואית חיצונית או פעולות ניתוחיות.

הערך המוגן בעבירה זו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני.

מתחם העונש ההולם כולל פסילה בפועל בליווי פסילה מותנית וקנס.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונשים של פסילה בפועל שלא תפחת מפסילת המינימום, פסילה מותנית וקנס. ציינה כי הנאשם נפסל מנהלית למשך 60 ימים וכי האופנוע שלו הושבת והורד מהכביש.

מנגד עתר הנאשם, נשוי ואב לילדה אשר על טיפולו, שלא להשית פסילה בפועל. הנאשם ביקש להתחשב בנסיבות קרות התאונה בשל העובדה כי המדובר בתאונה עצמית, עת החליק עם האופנוע שלו ונפגע בעצמו. הנאשם ביקש להתחשב בנזקים שנגרמו לו הן בשל העובדה כי האופנוע הושבת, הורד מהכביש ונזקק להשקעה כספית לא מבוטלת בכדי להחזירו למצב תקין והן בשל העובדה כי היה מאושפז שבוע, לא עבד חודש וחווה כאב וסבל. הנאשם הוסיף וטען כי הוא זקוק לרשיון הנהיגה שלו בשל הטיפול בביתו ובשל כך שאין תחבורה ציבורית נגישה למקום עבודתו.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי לנכון לזקוף לזכותו את עברו התעבורתי המקל על פני וותק הנהיגה: הנאשם אוחז ברשיון נהיגה משנת 2001, לחובתו 22 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2010, 3 מתוכן הן מהעשור האחרון

ואין לחובתו עבירה דומה של גרימת תאונת דרכים.

מצאתי לזקוף לזכותו גם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות ראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

החבלות הקשות שנגרמו לנאשם עצמו כתוצאה ישירה מביצוע העבירות הן בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה עצמה, אשר משפיעות על קביעת העונש ההולם.

במאזן השיקולים ובהתחשב במחיר שהנאשם שילם ועדיין משלם בבריאותו ובגופו על העבירות אותן ביצע, אני סבורה כי ניתן לחרוג מפסילת המינימום וליתן ענישה ברף התחתון של המתחם.

התרשמתי שמדובר באדם נורמטיבי, אשר הבין את חומרת העבירה בה הורשע ואשר נענש בידי שמיים מעצם פציעתו בתאונה, הנזקים הכספיים שחווה והכאב וסבל שנגרמו לו בעקבות התאונה.

לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 1000 ₪ שישולם עד ולא יאוחר מיום 20/2/18.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 60 ימים.

מתקופת פסילה זו ינוכו 60 ימי הפסילה המנהלית. למען הסר ספק, אין יתרת פסילה לריצוי ואין צורך בהפקדה נוספת. לקחתי בחשבון גם את העובדה כי הנאשם החלים מפציעתו תקופת מה בטרם שב למעגל העבודה ולנהיגה.

3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים.

המזכירות תשלח לצדדים העתק גז"ד ושובר תשלום.

עמוד 2

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, בהעדר
הצדדים.